

Sygn. akt III Nsm 172/17

POSTANOWIENIE

Dnia 2 maja 2018 roku

Sąd Rejonowy w Łowiczu w Wydziale III Rodzinnym i Nieletnich

w składzie:

Przewodnicząca: SSR Honorata Wójcik

Protokolant: sekr. sąd. Barbara Salamondra

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 18 kwietnia 2018 roku

sprawy z wniosku A. L.

z udziałem M. L. i K. S.

o ustalenie kontaktów z małoletnim wnukiem

p o s t a n a w i a:

1. Ustalić, że kontakty A. L. z jej małoletnią wnuczką N. S. ur. (...) odbywać się będą w ten sposób: w każdą środę i niedzielę w godzinach od 15.00 do 17.00 lub w czwartek lub poniedziałek w sytuacji gdyby poprzednie dni były dniami pracy wnioskodawczyni A. L. w godzinach jak wyżej w obrębie nieruchomości położonej w D. 109 z prawem zabierania dziecka na spacer nie dalej niż na pół kilometra i z prawem możliwości wglądu w każdym czasie w zakresie realizowanych kontaktów przez uczestników M. L. i K. S.,
2. ustalić, że każdy uczestnik postępowania ponosi koszty związane ze swoim udziałem w sprawie.

Sygn. akt III Nsm 172/17

UZASADNIENIE

W dniu 2 czerwca 2017 roku A. L., złożyła w tutejszym Sądzie wniosek o ustalenie kontaktów jej, jako babki macierzystej z wnuczką N. S. w czasie dogodnym dla uczestników postępowania. W piśmie z dnia 27 lipca 2017 r. wskazała, że chciałaby mieć prawo do kontaktu z wnuczką 14 godzin tygodniowo z możliwością zabierania wnuczki poza miejsce jej zamieszkania. Jednocześnie wniosła o zabezpieczenie na czas trwania procesu przez zobowiązanie uczestników do wydawania wnuczki w wymiarze 10 godzin w tygodniu w dniach wolnych od pracy po uprzednim ustaleniu terminów.

(wniosek – k. 2-4, pismo procesowe – k. 18-19 oraz k. 22-23)

W dniu 13 lipca 2017 roku uczestniczka M. L. wniosła o oddalenie wniosku swojej matki A. L.. W piśmie uczestniczka oponuje przeciwko kontaktom wbrew woli opiekunów prawnych małoletniej N. podnosząc, iż wnioskodawczyni nie wspierała uczestniki w okresie ciąży i porodu, wręcz przeciwnie zaatakowała ją, a następnie wyśmiewała. Podniosła, iż wnioskodawczyni jest osobą konfliktową. Wszczyna awantury z uczestnikami oraz swoim byłym mężem także w obecności małoletniej wnuczki.

(odpowiedź na wniosek – k. 12-13)

W dniu 29 sierpnia 2018 roku pełnomocnik wnioskodawczyni sprecyzował wniosek o zabezpieczenie w ten sposób, że wnioskodawczyni będzie miała prawo do spotkań

z wnuczką w miejscu zamieszkania z prawem zabrania jej do zajmowanego przez nią mieszkania, w każdy wtorek i piątek od godz. 13.00 do godziny 17.00 (4 godziny) oraz w każdą niedzielę od godz. 13.00 do godz. 19.00 (6 godzin) z prawem zabrania wnuczki poza miejsce zamieszkania.

(pismo z dnia 29.08.2017 r. – k. 27)

Na posiedzeniu niejawnym w dniu 31 sierpnia 2017 Sąd oddalił wniosek o zabezpieczenie roszczenia na czas trwania postępowania.

(postanowienie – k. 29-30)

Pełnomocnik wnioskodawczyni pismem z dnia 18 września 2017 r. wniósł o zabezpieczenie kontaktów A. L. z małoletnią wnuczką w ten sposób, że wnioskodawczyni będzie miała prawo do kontaktu z wnuczką w każdą środę w godzinach 13.00 – 15.00 oraz w każdą niedzielę w godzinach 13.00 – 17.00 z prawem zabrania wnuczki poza miejsce zamieszkania, jak i zobowiązanie uczestników do nieprzeszkadzania w tych kontaktach.

(wniosek z dnia 18.09.2017 r. – k. 37-38)

Postanowieniem z dnia 21 sierpnia 2017 r. Sąd skierował strony do mediacji. Mediator sądowy B. B. poinformowała Sąd, iż do zawarcia ugody nie doszło. Strony zawarły ugody przed Sądem Rejonowy w Łowiczu w dniu 28.09.2017r., w której ustaliły kontakty A. L. z małoletnią N. S. na czas trwania postępowania w każdą środę i niedzielę w godzinach 13.00 – 15.00 lub w czwartek lub poniedziałek w sytuacji, gdyby poprzednie dni były dniami pracy wnioskodawczyni, w godzinach jak wyżej w obrębie nieruchomości położonej w D. 109, z prawem możliwości wglądu w każdym czasie w zakresie realizowanych kontaktów przez uczestników postępowania, poczynając od dnia 1.10.2017 r.

(e-protokół z dnia 21.08.2017 r. – k. 25v; zawiadomienie mediatora – k. 40-41; załącznik do e-protokołu z dnia 28.09.2017 r. – k. 57)

W dniu 27 listopada 2017r. pełnomocnik wnioskodawczyni wystąpił o zmianę zabezpieczenia kontaktów poprzez ich rozszerzenie, w ten sposób, że kontakty A. L. z wnuczką odbywały się będą w każdą środę i niedzielę w godzinach od 13.00 do 17.00 z prawem zabierania wnuczki poza miejsce zamieszkania oraz w okresie Świąt Bożego Narodzenia w Wigilię w godzinach 16.00 – 18.00 oraz w Dzień Wielkiej Nocy od godziny 13.00 do 17.00. Podkreśliła, że wnuczka w godzinach dotychczas ustalonych kontaktów, tj. 13.00 – 15.00 zasypia.

(wniosek – k. 67-69)

W odpowiedzi na wniosek uczestnicy wnieśli o oddalenie wniosku o zmianę kontaktów podnosząc, iż nie zaszła żadna zmiana sytuacji faktycznej, która uzasadniałaby rozszerzenie uprawnień wnioskodawczyni do kontaktów z wnuczką. Wskazali, iż kontakty odbywają się zgodnie z zabezpieczeniem a wnioskodawczyni ma nieskępowany kontakt z wnuczką w ramach zawartej ugody. Rodzice nie ingerują w sposób ich realizacji.

(pismo z 30.11.2017r. – k. 72-73)

Na rozprawie w dniu 18 kwietnia 2018 roku pełnomocnik wnioskodawczyni poparł wniosek, pełnomocnik uczestniczki oraz uczestnik wnieśli o ustalenie kontaktów tak, jak w zabezpieczeniu, z przesunięciem godzin od 15.00 do 17.00 z prawem do spacerów w najbliższym sąsiedztwie.

(e-protokół (...):48:37 k. – 96)

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Wnioskodawczyni A. L. jest babką macierzystą N. S. urodzonej dnia (...) ze związku konkubenckiego jej córki - uczestniczki postępowania M. L. oraz K. S..

(dowód: odpis skróconego urodzenia – k. 4; okoliczności bezsporne)

Uczestnicy postępowania M. L. i K. S. znają się od 2010 roku, od 2 lat mieszkają razem w domu będącym własnością M. L.. Na ogrodzonej działce znajduje się budynek mieszkalny oraz zabudowania gospodarcze. Dom jest piętrowy, ale zamieszkały jest tylko parter budynku. Pomieszczenia na piętrze nie zostały jeszcze wykończone. Na terenie posesji będącej własnością uczestniki pod adresem D. 109 mieszka także ojciec uczestniczki oraz jej matka – wnioskodawczyni. Rodzice uczestniczki A. L. i Z. L. są po rozwodzie, który został orzeczony w lipcu 2016 r. Od tego czasu narasta konflikt pomiędzy wnioskodawczynią a jej byłym mężem. A. L. zajmuje dwa pokoje, Z. L. ma do dyspozycji jeden pokój, zaś łazienkę i kuchnię mają wspólne. Koszty związane z utrzymaniem domu w całości ponosi Z. L..

Uczestnicy postępowania zajmują mieszkanie z oddzielnym wejściem. M. L. i K. S. zajmują mieszkanie składające z pokoju, kuchni, łazienki i korytarza. M. L. nie pracuje, jest bezrobotna, zajmuje się wychowaniem małoletniej N. S.. K. S. pracuje w (...) jako dyżurny ruchu, zarabia około 2.000 zł netto.

(dowód: wywiad środowiskowy k. – 77-78; zeznania A. L. e-protokół z dnia 28.09.2018 r. 00:07:12 – k. 54v w zw. z zeznaniami z dnia 18.04.2018 r. 00:04:47 – k. 94v; zeznania M. L. e-protokół z dnia 28.09.2018 r. 00:32:07 – k. 55 w zw. z zeznaniami z dnia 18.04.2018 r. 00:17:50 – k. 95)

Wnioskodawczyni oskarża uczestniczkę o to, że namawiała swojego ojca – Z. L. do rozwodu. Ponadto nie może pogodzić się z faktem, że jej rodzice przepisali całą nieruchomość wnuczce – M. L., gdy ta była jeszcze małoletnia. Konflikt na tle majątkowym nasilił się, gdy uczestniczka osiągnęła pełnoletniość i stała się pełnoprawną właścicielką nieruchomości. A. L. nie pozwa m.in. na wykończenie piętra budynku. Złożyła sprawę karną z oskarżenia prywatnego przeciwko uczestnikom, byłemu mężowi oraz pracownikom wykańczającym pomieszczenia na piętrze o znieważenie i pobicie, tj. o czyn z art. 217 kk i 216 kk pod sygn. akt II K 353/17. M. L. miała zakładaną kilkakrotnie „Niebieską kartę” na wniosek matki. Procedury zostały zakończone. A. L. wzywała policję, gdy były mąż wyglądał z wnuczką przez okno, gdy chciała zaparkować w garażu samochód, a garaż był zajęty przez innego z domowników. Nagrywa zachowania i reakcje uczestników postępowania oraz byłego męża. Również w ocenie sąsiadów wnioskodawczyni jest osobą konfliktową, zgłasza na nich skargi i wzywa Policję. Uczestnicy postępowania mają w środowisku pozytywną opinię. K. S. także nagrywał zachowania wnioskodawczyni.

(dowód: wywiad środowiskowy k. – 77-78; opinia (...) w S. – k. 81 – 84; zeznania A. L. e-protokół z dnia 28.09.2018 r. 00:07:12 – k. 54v w zw. z zeznaniami z dnia 18.04.2018 r. 00:04:47 – k. 94v; zeznania M. L. e-protokół z dnia 28.09.2018 r. 00:32:07 – k. 55 w zw. z zeznaniami z dnia 18.04.2018 r. 00:17:50 – k. 95; zeznania K. S. e-protokół z dnia 28.09.2018 r. 00:40:32 – k. 55 w zw. z zeznaniami z dnia 18.04.2018 r. 00:38:50 – k. 95v)

W okresie ciąży i porodu M. L. wnioskodawczyni nie pomagała córce, nie interesowała się jej stanem zdrowia przez okres 1,5 miesiąca. Następnie zaczęła odwiedzać wnuczkę, a jej pomoc w opiece nad dzieckiem sprowadzała się do jej usypiania. Zdarzało się, że podczas tych wizyt wszczyniała kłótnie z uczestnikami lub byłym mężem. Z. L. aktywnie uczestniczy w opiece nad małoletnią N.. Dziadkowie ojczyści rzadko odwiedzają wnuczkę w jej miejscu zamieszkania z uwagi na konflikt z wnioskodawczynią. Małoletnia jest do nich wożona przez rodziców.

(dowód: opinia (...) w S. – k. 81 – 84; zeznania A. L. e-protokół z dnia 28.09.2018 r. 00:07:12 – k. 54v w zw. z zeznaniami z dnia 18.04.2018 r. 00:04:47 – k. 94v; zeznania M. L. e-protokół z dnia 28.09.2018 r. 00:32:07 – k. 55 w zw. z zeznaniami z dnia 18.04.2018 r. 00:17:50 – k. 95; zeznania K. S. e-protokół z dnia 28.09.2018 r. 00:40:32 – k. 55 w zw. z zeznaniami z dnia 18.04.2018 r. 00:38:50 – k. 95v)

Od września 2017 r. wnioskodawczyni spotyka się z wnuczką w każdą środę i niedzielę w godzinach 13.00 – 15.00 lub w czwartek lub poniedziałek w sytuacji, gdy poprzednie dni były dniami pracy wnioskodawczyni. Kontakty odbywają

się w obrębie nieruchomości w D. 109. Zdarza się, że godziny kontaktów są skracane przez wnioskodawczynię. Podczas wyznaczonych godzin małaletnia N. zasypia (godziny snu dziecka). Często podczas snu wnioskodawczyni przekazuje wnuczkę rodzicom. A. L. nie informuje rodziców czy karmiła wnuczkę, czy ją przewijała. Zdarzyło się, że pozostawiła wnuczkę samą widząc wjeżdżających na posesję uczestników. Przekazała informacje małaletniej N. o tym, że wychodzi do pracy nie zaś jej rodzicom. Uczestnicy postępowania nie ingerują w sposób spędzania czasu wnioskodawczyni z wnuczką. M. L. chce w ten sposób uniknąć kłótni z wnioskodawczyni, tym bardziej w obecności małaletniej.

(dowód: opinia biegłych (...) w S. – k. 81 – 84; zeznania M. L. e-protokół z dnia 28.09.2018 r. 00:32:07 – k. 55 w zw. z zeznaniami z dnia 18.04.2018 r. 00:17:50 – k. 95; zeznania K. S. e-protokół z dnia 28.09.2018 r. 00:40:32 – k. 55 w zw. z zeznaniami z dnia 18.04.2018 r. 00:38:50 – k. 95v)

Małaletnia N. podczas postkania zainicjowanego w (...) bez oporu pozostała pod jej oieką, była spokojna, chętnie się bawiła, poddawała pieczyotom babci, bliskości fizycznej z nią, przyjmowała od niej posiłek. Małaletnia N. pozytywnie reaguje na osobę wnioskodawczyni. A. L. odpowiadała na potrzeby dziecka, deklarowała swe więzi uczuciowe z wnuczką. W. jest w stanie prawidłowo zaopiekować się wnuczką w czasie jej pobytów u wnioskodawczyni (przygotowywanie posiłków, pielęgnacja, zabawy itp.).

Zastrzeżenia budzi konflikt między wnioskodawczynią a rodzicami N. S. i Z. L.. W związku z tym nie można wykluczyć ewentualnego negatywnego wpływu wnioskodawczyni na małaletnią, nastawiania wnuczki przeciwko rodzicom i dziadkowi, czego uczestnicy wprost się obawiają.

W przypadku N. S. wskazane są kontakty z babcią macierzystą częste, ale krótkotrwałe. Częstotliwość kontaktów i czas ich trwania, ustalone w ugodzie sądowej w ramach zabezpieczenia odpowiadają potrzebom zarówno wnioskodawczyni, ale przede wszystkim małaletniego dziecka. Jednakże problemem są wyznaczone godziny, który przypadają na poobiednią drzemkę małaletniej N.. Strony mieszkają na jednej posesji i dzielą podwórko. A. S. codziennie widuje małaletnią wnuczkę. Rodzice nie przeszkadzają w przypadkowych spotkaniach małaletniej z babką macierzystą.

Rozszerzenie kontaktów – poza granice ustalone w ugodzie sądowej – będzie możliwe po zaobserwowaniu poprawy relacji w rodzinie.

(dowód: opinia (...) w S. - k. 81 – 84; zeznania A. L. e-protokół z dnia 28.09.2018 r. 00:07:12 – k. 54v w zw. z zeznaniami z dnia 18.04.2018 r. 00:04:47 – k. 94v; zeznania M. L. e-protokół z dnia 28.09.2018 r. 00:32:07 – k. 55 w zw. z zeznaniami z dnia 18.04.2018 r. 00:17:50 – k. 95; zeznania K. S. e-protokół z dnia 28.09.2018 r. 00:40:32 – k. 55 w zw. z zeznaniami z dnia 18.04.2018 r. 00:38:50 – k. 95v)

Sąd uznał za wiarygodny zebrany w sprawie materiał dowodowy w postaci dowodów z dokumentów, przede wszystkim jeżeli chodzi o opinię Opiniodawczego Zespołu (...) w S., jak również wywiad środowiskowy sporządzony przez kuratora sądowego.

Nie budzą wątpliwości Sądu zeznania świadka Z. L. oraz uczestników co do konfliktu panującego w miejscu zamieszkania małaletniej. Co do zasady w tym zakresie pokrywają się one z zeznaniami wnioskodawczyni. Znajdują one także oparcie w dowodach z dokumentów (wywiad środowiskowy, opinia (...)). Sąd oparł się przedstawionym powyżej materiałnym dowodowym dokonując ustaleń faktycznych w niniejszej sprawie.

Sąd zważył, co następuje:

Wszechstronna analiza zebranego w sprawie materiału dowodowego pozwala na stwierdzenie, że wniosek A. L. jest uzasadniony w następującym zakresie: kontakty z małaletnią będzie miała zapewnione w każdy każdą środę i niedzielę w godzinach od 15.00 do 17.00 lub w czwartek lub w poniedziałek w sytuacji, gdyby poprzednie dni były dniami pracy wnioskodawczyni, w godzinach jak wyżej, w obrębie nieruchomości położonej w D. 109 z prawem zabierania dziecka

na spacer nie dalej niż na pół kilometra i z prawem możliwości wglądu w każdym czasie w zakresie realizowanych kontaktów przez uczestników: M. L. i K. S.. W pozostałym zakresie Sąd wniosek oddalił.

Przepis art. 95 § 1 k.r.o. stanowi, że władza rodzicielska obejmuje w szczególności obowiązek i prawo rodziców do wykonywania pieczy nad osobą i majątkiem dziecka oraz do wychowywania dziecka, a przepis § 2 tego art. 95 k.r.o. stanowi, że dziecko winno rodzicom posłuszeństwo. § 4 stanowi, że „Rodzice przed powzięciem decyzji w ważniejszych sprawach dotyczących osoby lub majątku dziecka powinni je wysłuchać, jeżeli rozwój umysłowy, stan zdrowia i stopień dojrzałości dziecka na to pozwala oraz uwzględnić w miarę możliwości jego rozsądne życzenia”. Następny art. 96 § 1 stanowi, iż rodzice wychowują dziecko pozostające pod ich władzą rodzicielską i kierują nim. Zgodnie natomiast z treścią art. 97 § 1 i 2 Kodeksu Rodzinnego i Opiekuńczego, jeżeli władza rodzicielska przysługuje obojgu rodzicom, każde z nich jest obowiązane i uprawnione do jej wykonywania. Jednakże o istotnych sprawach dziecka rodzice rozstrzygają wspólnie; w braku porozumienia między nimi rozstrzyga sąd opiekuńczy. Z treści art. 97 § 1 kro wynika, że w zasadzie każde z rodziców wykonuje osobno władzę rodzicielską. Wyjątek od tej zasady wynika z § 2 powołanego przepisu. Wprawdzie kodeks rodzinny nie określa, jakie sprawy są istotne, jednakże orzecznictwo i doktryna zgodnie przyjmują, że należą do nich między innymi sprawy dotyczące miejsca pobytu dziecka, kontaktów z dzieckiem (Kodeks rodzinny i opiekuńczy pod red. K. Piaseskiego, wydanie 3, Warszawa 2006, s. 637). Rolą sądu opiekuńczego jest tu nakłanianie rodziców do uzgodnienia stanowisk, czego efektem powinno być doprowadzenie do porozumienia między nimi. Jeżeli do porozumienia nie dojdzie, konieczne jest wydanie przez sąd stosownego orzeczenia (T. S., Prawo rodzinne i opiekuńcze, s. 62).

Problematyka kontaktów osobistych rodziców z dziećmi została uwzględniona w europejskich standardach prawnych. Zasada 6 rekomendacji nr R (84) w sprawie władzy rodzicielskiej z 28 lutego 1984 roku zapewnia rodzicowi niewychowującemu dziecka prawo do utrzymywania z nim kontaktów osobistych. Z kolei zgodnie z art. 9 ust. 3 Konwencji o prawach dziecka, dziecko ma prawo do utrzymywania regularnych stosunków osobistych i bezpośrednich kontaktów z obojgiem rodziców, z wyjątkiem przypadków, gdy jest to sprzeczne z najlepiej pojętym interesem dziecka.

Samo ustalenie sposobu utrzymania kontaktów z dzieckiem określone zostało w art. 113¹. Paragraf 1 mówi o tym, że jeżeli dziecko przebywa stale u jednego z rodziców, sposób utrzymywania kontaktów z dzieckiem przez drugiego z nich rodzice określają wspólnie, kierując się dobrem dziecka i biorąc pod uwagę jego rozsądne życzenia; w braku porozumienia rozstrzyga sąd opiekuńczy. Przepis ten jest skorelowany z art. 95 § 4 nakładającym na rodziców obowiązek wysłuchania dziecka w ważnych sprawach dotyczących jego osoby lub majątku i wiąże się z art. 72 ust. 3 Konstytucji RP, nakazującym osobom odpowiedzialnym za dziecko wysłuchanie go w toku ustalania jego praw. Nie leży

w interesie dziecka zmuszanie go do kontaktów z rodzicami, jeżeli wielokrotnie odmawia na nie zgody, nawet po psychologicznym przygotowaniu zarówno jego, jak i rodziców. Uwzględnienie w takiej sytuacji zdania dziecka nie stanowi naruszenia art. 8 Konwencji

o prawach dziecka (H. Ciepla, Pokrewieństwo i powinowactwo. Rodzice i dzieci [w:] Kodeks rodzinny i opiekuńczy. Komentarz., pod red. K. Piaseckiego, wyd. 4, LexisNexis Polska, Warszawa 2009, s. 832-833).

Nie budzi wątpliwości Sądu prawo i obowiązek dziadków do utrzymywania kontaktów z wnuczką wynikające z dyspozycji art. 113 Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego w związku z art. 113⁶.

Art. 113⁽⁶⁾ stanowi o odpowiednim stosowaniu wspomnianych przepisów do innych osób sprawujących pieczę nad dzieckiem, w tym do dziadków. Zagadnieniem tym zajmował się Sąd Najwyższy w uchwale z dnia 14 czerwca 1988 r. (III CZP 42/88, OSNCP 1989, nr 10, poz. 156), wyjaśniając, że dziadkowie mogą żądać uregulowania osobistych kontaktów z wnukami, jeżeli leży to w interesie dzieci, motywując w następujący sposób: skoro rodzice mają obowiązek dbałości o rozwój dziecka w imię jego dobra, to powinni dla pełnego rozwoju osobowości dziecka umożliwić mu kontaktowanie się z jego krewnymi przy właściwej ich postawie i korzystnym wpływie na dziecko.

Kontakty te, wynikające z silnych więzów emocjonalnych (dotyczy to zwłaszcza dziadków i wnuków), mogą wpływać na lepsze wychowanie i rozwój duchowy dziecka. Sprzyjają także ekontynuowaniu więzów wielopokoleniowej rodziny. Zachowanie dziadków przejawiające się w okazywaniu przywiązania i dbałości o wnuki nie tylko nie kłóci się z dobrem dziecka, ale pozostaje w zgodności z jego dobrem.

O ile kontakty między rodzicami a dziećmi stanowią przedmiot ich prawa podmiotowego o naturalnym charakterze, a ujętego następnie w pozytywno-prawne ramy prawa i obowiązku, to kontakty z osobami bliskimi występują w mniejszym nasileniu, uzależnionym nie tylko od stopnia pokrewieństwa, ale i od rzeczywistej osobistej bliskości kontaktujących się osób. Ponieważ zasadą powinno być sprawowanie jednolitego kierownictwa wychowawczego przez osoby sprawujące władzę rodzicielską nad dzieckiem, a sytuacja związana z rozłączeniem rodziców bardzo utrudnia urzeczywistnienie tego jednolitego kierownictwa wychowawczego, materia kontaktów z osobami bliskimi nie powinna dodatkowo zakłócać i tak już trudnej sytuacji dziecka. Z drugiej jednak strony kontakty z krewnymi (zwłaszcza najbliższymi), stanowią w typowej sytuacji niepodważalną wartość dla dziecka, a jej ochrona powinna być z zasady uwzględniona, jako element dobra dziecka. Kontakty z krewnymi oraz innymi osobami bliskimi nie mogą jednak destabilizować warunków rozwoju socjo-psychicznego dziecka, które nie może stać się stroną konfliktu rodziców, ale powinno rozwijać się samodzielnie, uzyskując autonomiczne rozeznanie własnej, indywidualnej pozycji rodzinnej i społecznej. Zasadą kontaktów z osobami bliskimi powinno być zatem przekazywanie dziecku treści nakierowanych na inne obszary aktywności życiowej, czyli te, które nie są „objęte” konfliktem rodziców. Wkraczanie osoby bliskiej, w charakterze „trzeciej strony”, na obszar wskazanego konfliktu, stanowi poważne uchybienie, argumentujące w uzasadnionych wypadkach ograniczenie kontaktów (Komentarz do art.113⁽⁶⁾ kodeksu rodzinnego i opiekuńczego (Dz.U.64.9.59), [w:] H. Dolecki (red.), T. Sokołowski (red.), M. Andrzejewski, A. Lutkiewicz-Rucińska, A. Olejniczak, A. Sylwestrzak, A. Zielonacki, Kodeks rodzinny i opiekuńczy. Komentarz, LEX, 2010).

Biorąc pod uwagę wiek małoletniej N. S. oraz okoliczności sprawy Sąd uznał za właściwe stanowisko wyrażone przez specjalistó (...) w S. co do sposobu i częstotliwości kontaktów z babką macierzystą, jednocześnie biorąc pod uwagę dobro dziecka, jak również prawo do osobistych i bezpośrednich kontaktów z babką ale również z pozostałymi dziadkami, tj. dziadkiem macierzystym oraz dziadkami ojczystymi.

Terminy i sposób spotkań uzgodnione przez strony postępowania w ugodzie sądowej zawartej w ramach zabezpieczenia roszczenia sąd uznał w zasadzie za odpowiadające dobru małoletniej N. S., na obecnym etapie układania stosunków rodzinnych. Sąd przesunął tylko godziny tych spotkań, tak, aby przypadają każdorazowo po poobiedniej drzemce małoletniej. Jednocześnie Sąd wziął pod uwagę fakt, iż małoletnia N. mieszka od urodzenia w tym samym domu co wnioskodawczyni, i korzysta z tego samego podwórka, co w obecnym okresie wiosenno – letnim zapewnia możliwość codziennych spotkań babci z wnuczką. Sąd w całości zaaprobował stanowisko specjalistów z (...) w S., że dalsze rozszerzenie kontaktów wykonywanych od września 2017 r. może nastąpić dopiero po poprawie relacji rodzinnych. Ostry konflikt rodzinny pomiędzy wnioskodawczynią a pozostałymi domownikami nie sprzyja dobru małoletniej N.. Zachodzi bowiem obawa, że wnioskodawczyni będzie nastawiała małoletnią przeciwko rodzicom i dziadkowi ojczystemu. Rozszerzenie kontaktów – poza granice ustalone w ugodzie sądowej – będzie możliwe po zaobserwowaniu poprawy relacji w rodzinie. Dobru dziecka nie służy obarczanie małoletniego problemami dorosłych. Uwikłania małoletniej N. w konflikt pomiędzy wnioskodawczynią a pozostałymi domownikami obawiają się jej rodzice. Sąd zważył, że postawa babki może mieć negatywny wpływ na stosunek wnuczki do rodziców, co z kolei może zaburzyć rozwój emocjonalny małoletniej. W związku z tym Sąd uznał prawo rodziców do wglądu w każdym czasie w sposób wykonywania kontaktów przez wnioskodawczynię z wnuczką.

Jednocześnie Sąd przyznał A. L. prawo do odbywania z wnuczką krótkich spacerów w najbliższej okolicy. Na dłuższe wyjazdy i odwiedziny u dalszej rodziny Sąd nie zezwolił z uwagi na dotychczasowe zachowanie wnioskodawczyni, która nie informuje rodziców małoletniej o przebiegu kontaktów i pozostawia ją samą. Nie potrafi ona pokonać negatywnego nastawienia do rodziców wnuczki (własnej córki) w celu zapewnienia prawidłowej komunikacji, która w rozważanej

sytuacji jest gwarantem bezpieczeństwa małoletniej N.. Konflikt pomiędzy dorosłymi nie może powodować zagrożenie bezpieczeństwa dziecka.

Biorąc powyższe pod rozwagę, Sąd orzekł jak w punkcie 1 sentencji postanowienia.

O kosztach postępowania Sąd orzekł na podstawie art. 520 kpc.